

ΑΠΑΝΤΩ

απαντώ, ρ. [<αρχ. ἀπαντῶ], απαντώ· συναντώ κάποιον, ιδίως στο δρόμο: «καθώς ερχόμουνα απάντησα τον τάδε». (Λαϊκό τραγούδι: για ν' **απαντήσουν** τον εχθρό πηγαίνουν αντρειωμένα και να ξαναγυρίσουνε γοργά και τιμημένα).

- μην τον είδατε μην τον απαντήσατε, βλ. λ. είδα·

- του απάντησα δεόντως, βλ. λ. [δεόντως](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας